

SIMONA MONYOVÁ,
44 let

POVOLÁNÍ:
spisovatelka

RODINA:
vdaná, děti Michal,
Dominik, Šimon

ONA

JAN KRAUS,
57 let

POVOLÁNÍ:
herec a moderátor

RODINA:
rozvedený,
děti Marek, David,
Adam, Jáchym

ON

MOHOU MÍT MUŽI POPORODNÍ DEPRESE?

Ačkoliv mám k dispozici pouze jeden jediný vzorek muže s poporodní depresí, a tím je můj vlastní choť, tuším, že není sám.

Očekáváte-li ovšem, že mužská poporodní deprese se vyznačuje štkavým pláčem z totálního vyčerpání střídajícím se s obavami, zda novorozenci bude stačit mateřské mléko, jste vedle.

Mužská poporodní deprese se tváří mnohem rafinovaněji. První příznaky přicházejí pár hodin po porodu, při vyrovnávání účtu v restauraci, kde šťastný otec pohostil celou obec. Počáteční fáze deprese se shodně s ženskou poporodní depresí střídá s obavami. Tatiček je zmítán starostmi, zda ženě budou stačit vzpomínky na pětimístnou cifru společného konta, které právě vyplnil.

Následuje fáze kocoviny, kterou nejeden muž považuje, co se utrpení týká, za srovnatelnou s třetí dobou porodní, a téměř

každý to ženě neprodleně sdělí. Avšak místo soucitu bývá odměněn nepěknými výrazy. Zmatený depresivní muž hledá útěchu u kamarádů. Po většinou v hospodě, koloběh depresivních příznaků se opakuje, dokud se rodička nevrátí do zanedbaného domova, kde

ho z prvního místa jejího hodnotového žebříčku svrhne řvoucí plešatý tvor.

**MUŽSKÁ
POPORODNÍ
DEPRESE
SE ČASTO
STÁVÁ CHRONICKOU**

Muž prožívá těžkou dezi-luzi posílenou tím, že víc než sex ženu zajímá konzistence kojencovy stolice. Deprese se stává chronickou, muž

mnohdy prožije nejkrásnější léta života v pohostinském zařízení s podobně postiženými kamarády, zatímco žena si užívá mateřské dovolené.

Jistě mi dáte za pravdu, že ono poporodní mateřské plačtivé blues je zbytečně nafukováno, zatímco závažnější mužská poporodní deprese zcela přehlížena. ●

Muž může mít pochopitelně velmi silné poporodní deprese. Zejména, když se mu porod nevydará. Stačí málo. Například omylem pomůže v porodu cizí ženě, dostaví se do jiné porodnice, v nevhodný termín, omdlí v okamžiku slavnostního přestřihávání pupeční šňůry...

Muž totiž není pro porod stvořen ani vybaven. Je stvořen pro stvoření. Nikoli pro rození. Muž také není schopen kojít. Což je hned po porodu důležité. Tedy nebyval schopen. Nevím, jak dnes.

Navíc udělá-li se muži při porodu špatně, málokterý porodník si s ním odborně ví rady.

Čili nejen poporodní, ale na rozdíl od žen, muž může trpět i předporodními depresemi. I proto, že popletená větve falešného emancipačního hnutí za totální práva žen dohnala muže do porodnic. Stalo se sko-

**MUŽ MŮŽE
TRPĚT PO-
PORODNÍMI,
ALE I PŘED-
PORODNÍMI
DEPRESEMI**

ro společensky nepřijatelným, aby nechtěl být u své milované družky, když rodí, pomáhat jí, soucítit s ní, držet ji za ruku, okázale se těšit, jak si „stříhne“.

Z pohledu totální emancipace je to nesmysl. Dalo by se totiž snadno říct: Zatímco žena dře, v bolestech svíraná, v potu a krvi dává nový život – většinou

přiopilý bambula stojí bezradně vedle s nůžkami v jedné ruce, když za druhou ho podpůrně drží primář. Takže jaká emancipace?

Muž se většinou vrátí otráven z toho, co zažil, ale říct to nesmí. Naopak. Musí mluvit o nádherném splynutí duší, o povznášejícím okamžiku.

Povinná společenská přetvářka pak vede u řady mužů nejen k depresi, ale i laktační psychóze.

Ale samozřejmě řada mužů je u porodu ráda a šťastně. Ti pak mívají těžké deprese z toho, že tahle nádherná chvíle je jen jednou za devět až deset měsíců... I když... ●

POPORODNÍ DEPRESE MÁ 10 % OTCŮ

Američtí vědci přišli na to, že poporodní deprese se nevyhýbá ani mužům. Podle odborníků jí trpí 14% žen a 10% mužů, což je překvapivě vysoké číslo.

Deprese u čerstvých otců je téměř dvakrát vyšší než u běžné populace amerických mužů. „Většina lidí netuší, že poporodní depresi mohou trpět

i muži,“ řekl vedoucí vědeckého týmu James F. Paulson. Včasná identifikace poporodní deprese je důležitá pro rodiče i pro děti, přesto mnoho případů zůstane neodhaleno. „Každý rodič někdy pocítí únavu

nebo stres, avšak neměl by se tak cítit pořád,“ říká James F. Paulson. Rodiče, kteří se cítí unavení, deprimovaní nebo nejsou ve své kůži více než dva týdny, by si měli promluvit s lékařem.